

ਸਮਾਂਤਰ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ - ਨੰਬਰ ਪੰਜ

ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ: ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮਝ

Jeff Pippenger

2023-08-08

ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ, ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਵਜੋਂ, "ਉਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਜਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਜੋ "ਸਥਿਤੀ" ਅਪਣਾਈ, ਉਹ "ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵੇਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।" ਜਦ ਮਸੀਹ ਨੇ "ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ" ਪੁਕਾਰਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਕਾਰਿਆ" "ਜਿਵੇਂ ਸਿੰਘ ਗਰਜਦਾ ਹੈ।"

ਮਸੀਹ "ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ" ਆਪਣੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਨੂੰ "ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਸਿੰਘ" ਅਤੇ "ਇਕ ਐਸੇ ਮੇਮਨੇ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਹੇਠ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 5:5, 6. ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਬਲਿਦਾਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੇਮਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਕਰਤੱਬਾਂ ਦੇ ਰਸੂਲ, 589.

ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਦਿਵਯ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹਣ—ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਕਸੌਟੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁੱਕਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ "ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ," ਤਦ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਈਬਲੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ "ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਏਗੀ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਵੇ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ: ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ, ਸਾਕ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 1:1-3.

ਜਦੋਂ ਉਹ "ਸਮਾਂ" ਜੋ "ਨੇੜੇ ਹੈ" ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਸੁਣਦੇ ਹਨ "ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।" ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।" ਫਿਰ—ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ—ਲੋਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ "ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ" ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ, ਸੁਣਨ "ਅਤੇ ਮੰਨਣ" ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ "ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ," ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਜੋ "ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ," "ਸੁਣਦੇ ਹਨ," "ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ," "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮਕੱਥ ਹੈ।

ਪਰ ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਫਿਰਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 12:4.

ਜੇ "ਬਹੁਤੇ" "ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਦੇ" ਹਨ, (ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ) ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ "ਪੁਸਤਕ" ਵਿੱਚ "ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ" "ਬਚਨ" ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਰਗ ਵੀ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਦੀ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੱਲ੍ਹ ਪਾ ਦਿਆਂਗਾ—ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਾਈ, ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਬ ਤੱਕ ਭਟਕਦੇ ਫਿਰਣਗੇ; ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਸੋਹਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਮੁਰਛਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਸਮਾਰਿਆ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸੋਹ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਦਾਨ, ਤੇਰਾ ਦੇਵਤਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਦੀ ਰੀਤ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਣਗੇ। ਆਮੋਸ 8:11-14.

ਸਮਾਰਿਆ ਦਾ ਪਾਪ ਉਹ ਪਾਪ ਸੀ ਜੋ ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਯਜ਼ੇਬਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਹਾਬ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਯਜ਼ੇਬਲ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ। ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨਾਲ ਹੋਏ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਯਜ਼ੇਬਲ, ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹਨ। ਉਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹ ਸਨ, ਬਅਲ ਦੇ ਨਬੀ ਅਤੇ ਬੁਟਿਆਂ ਦੇ ਝੁਰਮਟਾਂ ਦੇ ਯਾਜਕ। ਬਅਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਝੁਰਮਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਸ਼ਤਾਰੇਥ ਸੀ। ਬਅਲ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ਤਾਰੇਥ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ, ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ।

ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੇਵਤਾ ਸਮਾਰਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜੇ ਯਰੇਬਆਮ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੇਬੇਲ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ। ਬੇਬੇਲ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਘਰ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਆਂ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ-ਪਾਲਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਵੱਛਾ ਇੱਕ ਪਸ਼ੂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਅਹਰੇਨ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਵੱਛਾ ਅਤੇ ਯਰੇਬਆਮ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵੱਛੇ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਸ ਮਿਲਾਪੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਰੇਬਆਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੋ ਸ਼ਹਿਰ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਲਈ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਦੀ ਰੀਤ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ" ਨਾਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲਲੇਖ ਉਤਪੱਤੀ ਇਕੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਰੀ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਧਾਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਰਸਮੀ ਬਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖਤਨਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲਲੇਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦਾਸੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਇਸ਼ਮਾਏਲ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਇਸਹਾਕ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਦਾ ਉਲਲੇਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਬਾਈਬਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਈਬਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਤਪੱਤੀ ਇਕੀ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਭੀ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਅਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਦੋ ਵਾਅਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਹਾਕ ਰਾਹੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਮਾਏਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੌਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਾਏਗਾ। ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਸ਼, ਚਾਰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦਾ ਉਲੇਖ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬੇਅਰਸ਼ੇਬਾ ਦਾ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾਸੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਇਸਹਾਕ, ਨਾਲ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।” ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁੱਖਦਾਈ ਸੀ। ਤਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਲੜਕੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਾਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਗੱਲ ਤੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਦਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਜੇ ਕੁਝ ਸਾਰਾਹ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਹਾਕ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਕਹਲਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਦਾਸੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ।” ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇਕ ਮਸ਼ਕ ਲੈ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਖ਼ਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬੇਅਰਸ਼ੇਬਾ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੀ ਫਿਰੀ। ਉਤਪੱਤੀ 21:10-14.

ਬੀਅਰਸ਼ੇਬਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਅਬੀਮੇਲੇਖ ਨਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਬੀਮੇਲੇਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਫੀਖੋਲ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਬੋਲੇ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ ਹਰ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਨਾ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ, ਨਾ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਦਇਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਵਾਂਗ ਰਹਿਆ ਹੈਂ, ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਹੀ ਕਰੋਗਾ। ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਸੌਂ ਖਾਵਾਂਗਾ।

ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਅਬੀਮੇਲੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੂਏਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਬੀਮੇਲੇਕ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਬੀਮੇਲੇਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਸੁਣੀ ਸੀ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਭੇੜਾਂ ਅਤੇ ਗਾਂ-ਬੈਲ ਲੈ ਕੇ ਅਬੀਮੇਲੇਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਝੁੰਡ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮਾਦਾ ਮੇਮਣੀਆਂ ਵੱਖਰਾ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਤਦ ਅਬੀਮੇਲੇਕ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਸੱਤ ਮਾਦਾ ਮੇਮਣੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਵੱਖਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਸੱਤ ਮਾਦਾ ਮੇਮਣੀਆਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਲੈ ਲੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਹੋਣ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਖੂਹ ਖੋਦਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਰੱਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੀ; ਫਿਰ ਅਬੀਮੇਲੇਕ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਸ਼ੇਖ਼ ਸੈਨਾਪਤੀ ਫੀਕੋਲ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਫ਼ਿਲਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਗਏ। ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਅਨਾਦਿ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ।

ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਫ਼ਿਲਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਵਾਂਗ ਵੱਸਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਤਪੱਤੀ 21:22-34।

ਬੀਅਰਸ਼ੇਬਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਰਣਨ ਦਰਜ ਹਨ ਜੋ ਬੀਅਰਸ਼ੇਬਾ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। “ਬੀਅਰ” ਦਾ ਅਰਥ ਕੂਆਂ ਹੈ ਅਤੇ “ਸ਼ੇਬਾ” ਦਾ ਅਰਥ “ਸੱਤ” ਹੈ। ਸ਼ੇਬਾ ਉਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਠੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲੇਵੀਵਸਥਾ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲੀ “ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ” ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਪਹਿਲਾ ਮੁਲਕੂਤ ਸੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 1863 ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ “ਸ਼ੇਬਾ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ

ਅਨੁਵਾਦ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਜੋ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, "ਮੇਰੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਝਗੜਾ" ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਤਲਵਾਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਾਚਾ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਤਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੈਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 26:24, 25.

ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੱਤ ਵਾਰੀ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ "ਝਗੜੇ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਬੇਅਰਸ਼ੇਬਾ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ "ਸ਼ੇਬਾ" ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਇੱਕ ਵਾਰੀ "ਉਹ ਸਹੁੰ" ਵਜੋਂ ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ "ਸ਼ਾਪ" ਵਜੋਂ। "ਸਹੁੰ" ਅਤੇ "ਸ਼ਾਪ" ਦੋਵੇਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸ਼ੇਬਾ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੇਵਲ 'ਸੱਤ' ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਜਾਂ "ਸਹੁੰ" ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ 'ਤੇ "ਸ਼ਾਪ" ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਕੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਾਪ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੌਂਹ ਵੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 9:11.

ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੇਬਾ" ਜਾਂ "ਸੱਤ," ਜੋ ਬੇਅਰਸ਼ੇਬਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੂਹ ਉੱਤੇ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਤ ਮੇਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹੁੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਮਰਦੇ ਹਨ।

ਬੇਅਰਸ਼ੇਬਾ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਆਮੋਸ ਅੱਠ ਦੀਆਂ "ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ," ਜੋ ਮੱਤੀ ਪੱਚੀ ਦੀਆਂ "ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ" ਵੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਦੇ "ਦੁਸ਼ਟ" ਵੀ ਹਨ, "ਸਾਮਰਿਆ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸੌਂਹ" ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਿਜ਼ੇਬਲ ਦੀ ਮੋਹਰ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਹਾਬ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ) ਨਾਲ ਵਿਵਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਓਹੀ "ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ" ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, "ਹੇ ਦਾਨ, ਤੇਰਾ ਦੇਵਤਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ," ਤਦ ਉਹ ਦੋ ਸਾਕੀਆਂ (ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਯਰੋਬੁਆਮ) ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੂਰਤੀ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਨਹਿਰੀ ਬੱਛੜਾ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਸੰਰਚਨਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਹੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬੇਅਰਸ਼ੇਬਾ ਦਾ "ਢੰਗ" "ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ," ਤਾਂ "ਢੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਰਾਹ" ਹੈ। ਇਹ ਓਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16 ਵਿੱਚ "ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੱਗਡੰਡੀਆਂ" ਦੇ "ਰਾਹਾਂ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਨਵ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ "ਪੂਰਬ" ਅਤੇ "ਉੱਤਰ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ, ਅਤੇ "ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤੱਕ," ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲੱਭ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਪਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੜੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ-ਮਹਿਲ ਦੇ ਡੇਰੇ ਗਾੜੇਗਾ; ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:44, 45.

ਉਹ ਕੁਆਰੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੇ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਆਖਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1989 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰਵ ਸੇਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ “ਦੇਸ਼” ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਉੱਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ (ਪੋਪ) ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਉਤਪੰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਇਤ ਪੈਂਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ “ਡੇਰੇ” ਗਾੜਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ “ਤੰਬੂ” ਹੈ, (ਤੰਬੂ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ), ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦੇ “ਮਹਿਲ” ਦਾ “ਡੇਰਾ” ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਤੰਬੂ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ, ਉਹ “ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ,” ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਚੁਆਲੀ ਅਤੇ ਪੈਂਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਆਖਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਹੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮੀਕਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਮੋਸ 8:14 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ “ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਉੱਠਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ।”

ਜਦੋਂ ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅੱਗੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਹਨ, ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ—ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ—ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਅੱਗੇ ਦੰਡਵਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 3:9.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵੀ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਬਤ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪੋਪ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ” ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਪ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ “ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ” ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ “ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਦੇ ਫਿਰਦੇ” ਹਨ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ “ਬੁੱਧਵਾਨ” ਨਹੀਂ ਹਨ—ਸਗੋਂ ਉਹ “ਕੁਆਰੀਆਂ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਲੋਕ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਭੁੱਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ “ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ” ਨੂੰ “ਸਮਝਦੇ” ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਉਹ ਬਚਨ ਜੋ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੂਰਖ, ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਂ “ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ” ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਆਹ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੱਤੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ “ਅਕਾਲ” ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਮੋਸ ਦੀਆਂ “ਕੁਆਰੀਆਂ” ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ) ਅਤੇ ਪਾਣੀ (ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ) ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਉਹ “ਦੁਸ਼ਟ” ਹਨ ਜੋ “ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ।” ਉਹ ਮੱਤੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪਹਿਰਾਵਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ “ਸੁਣਨ” ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਅਨਮੁਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਨਮੁਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ

ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਖਰੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਪਹੁੰਚਣਾ, ਇਹ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣਨੇ ਪੈਣ, "ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ, ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਭਰਮ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦੀ ਛਾਂ ਹੀ ਹੇਠ ਪਿਆ ਹੈ,—ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ, ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ। ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੀੜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਮਨ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ।' ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭਰਨ ਲਈ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਣਨਗੇ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹ ਤੇਲ ਹੈ, ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।" *Review and Herald*, February 11, 1896.

ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਪਰ "ਸੁਨਹਿਰਾ ਤੇਲ" ਅਤੇ "ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ" "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਉਹ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣੇ, ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵੇਲੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੁਨਹਿਰਾ ਤੇਲ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਝ ਨਾ ਜਾਣ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਡੇਲਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦੀਆਂ।"

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੁਵਰਨ ਤੇਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡੇਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੱਦਾ ਆਵੇਗਾ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,' ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੁਸਾ ਵਾਂਗ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ, 'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖਾ,' ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੁਵਰਨ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸੁਵਰਨ ਤੇਲ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। 'ਨਾਹ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਨਾਹ ਬਲ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।' ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਉੱਜਲੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਹਨ।" *Review and Herald*, July 20, 1897.

ਆਮੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ "ਇੱਥੇ-ਉੱਥੇ ਦੌੜਦੇ" ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੇ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ "ਸਮਝਣ" ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ "ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ" ਹੋਣ ਤੇ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਅਤਿ ਹੀ ਸੰਕਟਮਈ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਕਟ ਆ ਪਵੇਗਾ, ਤਦ ਹੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ,—ਵਿਆਹ ਦਾ ਉਹ ਵਸਤੂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਵਿਆਹ-ਭੇਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਮੰਗਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮਾਨੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹੇਸੀਆਂ

ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਰਿਤਰ ਦੇ ਦਿਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਤੇਲ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਚਰਿਤਰ ਅੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਵੇਚਿਆ; ਇਹ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਧਰਮੀ ਚਰਿਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਹ ਚਰਿਤਰ ਦੇ ਸਕੇ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਕਠਿਨ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ, ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਪਾਠ ਸਿੱਖ ਕੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਹੇਠ ਧੀਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਸੰਭਵਤਾ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸੁਰੀਧ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ,—ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੋਮਲਤਾ, ਕੁਸ਼ਲ-ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ਲਗਨ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਹਿਰਦੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਉਡੇਲ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।”

“ਪਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਚਰਿਤਰ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਖ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਘੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਸੌਟੀ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੇਠ ਸੱਚਾਈ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚਰਿਤਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹੀ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਨਿਕਟ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿਵਯ ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਸਮਰਪਿਤ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਉੱਚ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਘਾਟਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ-ਸਮਾਨ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਰਿਤਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਰਿਤਰ ਦਿਵਯ ਨਮੂਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।” *The Youth's Instructor*, January 16, 1896.